

DE RERVM NATVRA I

infinita aetas anteacti temporis omnis
 quod fregisset adhuc disturbans dissoluensque,
 numquam reliquo reparari tempore posset. 560

at nunc nimirum frangendi reddita finis
 certa manet, quoniam refici rem quamque videmus
 et finita simul generatim tempora rebus
 stare, quibus possint aevi contingere florem.

huc accedit uti, solidissima materiai 565

corpora cum constant, possint tamen omnia reddi,
 mollia quae fiunt, aer aqua terra vapores,
 quo pacto fiant et qua vi quaeque gerantur,
 admixtum quoniam semel est in rebus inane.

at contra si mollia sint primordia rerum, 570
 unde queant validi silices ferrumque creari
 non poterit ratio reddi; nam funditus omnis
 principio fundamenti natura carebit.

sunt igitur solida pollentia simplicitate
 quorum condenseo magis omnia conciliatu 575
 artari possunt validasque ostendere viris.

porro si nullast frangendis reddita finis
 corporibus, tamen ex aeterno tempore quaeque
 nunc etiam superare necessesit corpora rebus,
 quae nondum clueant ullo temptata periclo. 580
 at quoniam fragili natura praedita constant,
 discrepat aeternum tempus potuisse manere
 innumerabilibus plagis vexata per aevum.

Denique iam quoniam generatim reddita finis
 crescendi rebus constat vitamque tenendi, 585
 et quid quaeque queant per foedera naturai,
 quid porro nequeant, sancitum quandoquidem exstat,
 nec commutatur quicquam, quin omnia constant
 usque adeo, variae volucres ut in ordine cunctae